

بخش اول

واژه‌نامه

الدّینُ وَ التَّدِينُ (دین و دینداری)

الدّرْسُ الْأَوَّلُ

برپا دار

أَقِمْ (أَقَامَ - يُقْيِمُ)

فعل امر، ثلاثة مزيد از باب «إفعال»، دوم شخص مفرد مذكر، متعدى، ضمير «أنت»، از ريشة «ق - و - م»

صورت، رُخسار

وجه

اسم، مفرد مذكر (جمع آن «وجوه»)

دین

دين

اسم، مفرد مذكر (جمع آن «أديان»)

با یکتاپرستی

حنیفًا

اسم، مفرد مذكر، بر وزن «فعيل»

• **﴿أَقِمْ وَجْهَكَ لِلَّدِينِ حَنِيفًا﴾**: با یکتاپرستی به دین روی آور.

دینداری، دین ورزی، دیندار بودن

تدین

اسم، مفرد مذكر، مصدر فعل ثلاثة مزيد از باب «تفعل»

از سر فطرت، فطری

فطري

اسم، مفرد مذكر

تاریخ

تاریخ

اسم، مفرد مذكر (جمع آن «تواریخ»)

• يقول لنا: به ما می گوید.

ملت

شعب

اسم، اسم جمع (جمع آن «شعوب»)

هیچ ملتی نیست

لا شَعْبَ

راه، روش

طَرِيقَةٌ

پرستش، پرستیدن

اسم، مفرد مؤنث

عِبَادَةٌ

اسم، مفرد مؤنث، مصدر فعل ثلاثي مجرّد

- لا شَعْبَ مِنْ شعوب الأرض، إِلَّا وَ كَانَ لَهُ دِينٌ وَ طَرِيقَةٌ للعبادة: هیچ ملتی از ملّت‌های زمین نیست، مگر این‌که دین و روشی برای پرستیدن داشته است.

آثار قدیمی

الْأَثَارُ الْقَدِيمَةُ (ترکیب وصفی)

کشف کرده است

إِكتَشَفَ (اكتشاف - يكتشفُ)

فعل ماضی، ثلاثی مزید از باب «افتعال»، متعدی، سوم شخص مفرد مذکور،

ضمیر «هو»، از ریشه «ك - ش - ف»

تمدن‌ها

حَضَاراتٌ

اسم، جمع مؤنث سالم (مفرد آن «حَضَارة»)

﴿تذکر: به این دو واژه شبیه به هم در ترجمه دقت کنید:

حضارة: تمدن / ثقافة: فرهنگ

شناخت

عَرَفَ (عَرَفَ - يَعْرِفُ)

فعل ماضی، ثلاثی مجرّد، سوم شخص مفرد مذکور، متعدی، ضمير «هو»

﴿تذکر: به معانی فعل «عرف» در باب‌های مختلف ثلاثی مزید دقت کنید:

عَرَفَ: ثلاثی مجرّد ← شناخت

عَرَفَ: ثلاثی مزید از باب «تفعیل» ← شناساند

تَعْرِفَ عَلَى: ثلاثی مزید از باب «تفعل» ← با ... آشنا شد.

تَعَارَفَ: ثلاثی مزید از باب «تفاعل» ← با هم آشنا شدند.

از میانِ	من خلالِ (جار و مجرور)
نوشته‌ها	کِتابات
کنده‌کاری‌ها، نگاره‌ها	اسم، جمع مؤنث سالم (مفرد آن «کتابة») نُقوش
	اسم، جمع مكسر (مفرد آن «نقش»)

توجه: به تعریب دو کلمه زیر توجه کنید:

- کنده‌کاری، نگاره به عربی ← النَّقْش
- نقش به عربی ← الدُّور

نقاشی‌ها	رُسوم
	اسم، جمع مكسر (مفرد آن «رسم»)
مجسمه‌ها	تماثیل
	اسم، جمع مكسر (مفرد آن «تمثال»)

تُؤكّدُ (أكَّدَ - يُؤكَّدُ)
فعل مضارع، ثلاثی مزید از باب «تفعیل» (مصدرش «تُؤکید - تأکید»)، سوم شخص مفرد مؤنث، متعدد، ضمیر «هي»، از ریشه «أ - ك - د»

توجه: در متن درس به این عبارت دقت کنید که در آن یک خط و نیم میان مبتدا و خبر فاصله افتاده است:
«الآثارُ ... تُؤكّدُ»
مبتدا خبر از نوع (فعل مضارع)

اهمیت دادن، توجه کردن	إهْتِمَام
	اسم، مفرد مذکر، مصدر ثلاثی مزید از باب «افتعال»

- تُؤكّدُ اهتمام الإنسان بالدين: بر اهمیت دادن انسان به دین تأکید می کند.

این‌جا

هُنَا

نکته: به معنای این دو کلمه شبیه به هم توجه کنید:

الف) هُنَا ← این‌جا

مثال: جَلَسْتُ هُنَا ← این‌جا نشستم.

ب) هُنَاك ← آن‌جا، وجود دارد

مثال: جَلَسْتُ هُنَاك ← آن‌جا نشستم.

ج) هُنَاك + اسم نکره (در اول جمله) ← وجود دارد، است، هست

مثال: هُنَاك كِتاب: آن‌جا کتابی هست. ✓ / كتابی وجود دارد. ✓

هُنَا بلدي إيران: این‌جا کشورم ایران است.

سَنَجَتِمْعُ هُنَاك جَمِيعاً: همگی آن‌جا جمع خواهیم شد.

هُنَاك عُلُومْ تَنَفَعُنا فِي الْحَيَاة: دانش‌هایی وجود دارد (هست) که در زندگی به ما

سود می‌رساند.

گفتند

قالوا

او را بسوزانید

حرّقه (حرّق - يُحرّق)، (حرّق + و + ۵)

فعل امر فاعل مفعول

فعل امر، ثلثی مزید از باب «تفعیل» (مصدرش «تحریق»)، دوم شخص جمع

مذکر، ضمیر «أنتم»، متعدد، از ریشه «ح - ر - ق»

• **قالوا حرّقه و انصروا اللهُوكُم**: گفتند او (ابراهیم(ع)) را آتش بزنید و

خدایان خود را یاری کنید.

انداختند

قدّفوا

• **فَقَدَّفُوهُ فِي النَّارِ**: پس او را در آتش انداختند.

• **فَأَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهَا**: پس خداوند او [ابراهیم(ع)] را از آن (آتش) نجات داد.

بدی، زشتی

سوء

بدتر، زشت‌تر

آسوأ

اسم تفضیل و مذکور

- لا سوء آسوأ من الكذب: هیچ بدی‌ای، زشت‌تر از دروغ گفتن نیست.

اِخْتَبِرْ نَفْسَكَ (۳)

دشنام ندهید

لا تَسْبُوا (سَبَ - يَسْبُ)

فعل مضارع (نهی)، ثلاثی مجرد، دوم شخص جمع مذکور، متعدی، ضمیر «أنتم»،
از ریشه «س - ب - ب»

فرامی‌خوانند

يَدْعُونَ (دَعَا - يَدْعُو)

فعل مضارع، ثلاثی مجرد، سوم شخص جمع مذکور، متعدی، ضمیر «هم»، از ریشه «دع - و»
من دون الله

- فَيَسْبُوا اللَّهَ: زیرا که به خدا دشنام دهند.

نباید تو را ناراحت کند

لا يَحْزُنْكَ (حَزَنَ - يَحْزُنُ)

فعل مضارع (نهی غایب)، ثلاثی مجرد، سوم شخص مفرد مذکور، متعدی،
ضمیر «هو»، از ریشه «ح - ز - ن»

- لا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ: گفتارشان نباید تو را ناراحت کند.

برابر است

يَسْتَوِي (استوی - يَسْتَوِي)

فعل مضارع، ثلاثی مزید از باب «افتعال»، سوم شخص مفرد مذکور، ضمیر «هو»،
از ریشه «س - و - ي»

- هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ؟: آیا کسانی که می‌دانند
و کسانی که نمی‌دانند برابر هستند؟

لَا تُحَمِّلْنَا (حَمَلَ - يُحَمِّلُ)
بر ما تحميل نكن
 فعل مضارع (نهی)، ثلثی مزيد از باب «تفعیل»، دوم شخص مفرد مذکور،
ضمیر «أنتَ»

• ما لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ: آنچه توانش را هیچ نداریم.

لَا يَرْحَمُ (رَحِمَ - يَرْحَمُ)
رحم نمی کند
 فعل مضارع، ثلثی مجرد، سوم شخص مفرد مذکور، متعدی، ضمیر «هو»

لَا يَرْحَمُ اللَّهُ مَن لَا يَرْحَمُ النَّاسَ: خدا رحم نمی کند به کسی که به
مردم رحم نمی کند.

الْتَّمَرِينُ الْأَوَّلُ

آلهة
وسیله‌ای، ابزاری

اسم، مفرد مؤنث (جمع آن «آلات»)

ذات
دارای

ذات یَدٍ
دارای دسته‌ای

یَدٌ
دست، دسته

اسم، مفرد مؤنث (معنی) (جمع آن «أيدي - أيادي»)

خشب
چوب

اسم، مفرد ذکر (جمع آن «أخطاب»)

حدید
آهن

سن
تیغه، لبه، دندانه

اسم، مفرد مؤنث (معنی) (جمع آن «أسنان»)

عَرِيضَةٌ
پهن

سِنٌ عَرِيضَةٌ (ترکیب وصفی نکره)
تیغه‌ای پهن

أعمال
کارها

اسم، جمع مکستر (مفرد آن «عمل»)، مذکور

صحیفة چداریه (ترکیب وصفی نکره)

ضع (وضع - يَضْعُ)

فعل امر، ثلاثی مجرد، دوم شخص مفرد مذکور، ضمير «أنت»

مُدوّنة
وبلاگ شخصی

اسم، مفرد مؤنث، اسم مفعول از فعل ثلاثی مزید از باب «تفعيل»

مَدْرَسَة
مدرسه

اسم، مفرد مؤنث (جمع آن «مدارس»)، اسم مكان

• **أو مُدوّنة مَدَرَسَتِكَ**: يا وبلاگ مدارسات

متراوف‌ها

سُدِي = عَبَث (پوچ، بیهوده)

أنبياء = رُسُل (پیامبران)

صِرَاع = نِزَاع (درگیری، کشمکش)

حاوَلَ = اِجْتَهَدَ = سَعَى (تلاش کرد)

ظَنَّ = حَسِبَ (پنداشت، گمان کرد)

غاية = هَدَف (هدف)

سَبِيل = طَرِيق = صِرَاط (راه)

أً = هَل (آیا)

سوِي = إِلَّا = غَيْر (به جز، مگر)

متضادها

خُرافِيَّة (خُرافي) ≠ **حَقِيقِيَّة** (حقيقي)

شَرٌّ (بدى) ≠ **خَيْرٌ** (خوبى)

إِزْدَادٌ (زياد شد) ≠ **قَلَّ** (كم شد)

أَرْضٌ (زميـن) ≠ **سَمَاءٌ** (آسمان)

صِرَاعٌ (درگيرى) ≠ **سِلْمٌ** (آشتى)

أَجَابَ (پاسخ داد) ≠ **سَأَلَ** (پرسيد)

كَبِيرٌ (بزرگ) ≠ **صَغِيرٌ** (کوچك)

كَافِرِينَ (كافران) ≠ **مُؤْمِنِينَ** (با ايماناـن)

أَكْثَرُ (بيـشـتر) ≠ **أَقْلَى** (كمـتر)

تَارِكٌ (تركـكنـنـده) ≠ **مُتَمَاهِلٌ** (ماـيلـ، راغـبـ)

بَاطِلٌ (ناـحـقـ) ≠ **حَقٌّ** (حقـ)

بَسَمَةٌ (لبـخـنـدـ) ≠ **بُكَاءٌ** (گـرـيهـ)

فَقْرٌ (تنـگـدـستـىـ) ≠ **غُنْيٌ** (بـىـنـياـزـىـ)

بخش دوم
قواعد

الدّینُ وَ التَّدِينُ (دین و دینداری)

الدّرْسُ الْأَوَّلُ

حروف مشبّهة بالفعل

در زبان عربی حروف مختلفی وجود دارد مثل حروف ناصبه (أ، لـ، نـ، كـ، لـ، حـ) یا حروف جازمه (لا، لـ، لمـ، لـما). در این درس با **حروف مشبّهة بالفعل** و **لای نفی جنس آشنا می‌شویم**; این حروف بر سر جمله اسمیه وارد می‌شوند و هر کدام معنا و کاربرد خاص خود را دارند و عبارتند از «إنّ، أنّ، كأنّ، لیت، لعلّ» که در زیر به بررسی این حروف می‌پردازیم:

- **إنّ**: ابتدای جمله اسمیه می‌آید، بر جمله پس از خود تأکید می‌کند و در ترجمه آن از قیدهای تأکیدی مثل «قطعاً، همانا، بـشک، يقيناً، بهدرستی کـه، بـگمان و...» در ابتدای جمله استفاده می‌کنیم.

مثال: إنَّ الرَّجُلَ يُساعِدُنَا ← همانا مرد به ما کمک می‌کند.
إنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْإِنْسَانَ ← قطعاً خداوند انسان را دوست دارد.

- **أنّ**: به معنای «کـه» است و دو جمله را به هم پیوند می‌دهد و در واقع بین دو جمله می‌آید.

مثال: شاهدتُّ أَنَّهَا بَاكِيَة ← دیدم کـه او گـریان است.
علم النَّاسَ أَنَّ الْمَسْجَدَ كَبِيرٌ ← مردم دانستند کـه مسجد بزرگ است.

نکته: ۱ (إنّ) ابتدای جمله می‌آید و (أنّ) وسط جمله.

۲ بعد از «قال» و کلمات برگرفته از آن و همچنین بعد از «فـ»، «إنّ» می‌آید.

مثال: قُلْتَ إِنَّكَ عَالَمٌ. / ضربها النَّاسُ فَإِنَّى معها.

۳ «إنّا» جزء حروف مشبّهة بالفعل نیست آن را با «إنّ» اشتباه نگیرید.
 «إنّا» می‌تواند با جملة اسمیه یا فعلیه بیاید. البته حواستان باشد
 که «إنّ ما» از حروف مشبّه است.

۴ به حالات‌های مختلف «ان» در جمله توجه کنید:

مثال: إن المعلم علم أتننا نذهب.

أول جمله اسم   وسط جمله اسم (ضمیر)

إن تذهب نفهم أن لا تحب المباراة.

أول جمله فعل   وسط جمله فعل

۵ «لأنّ»: زیرا، برای این‌که، چراکه

مثال: نَطَلَبُ الْعِلْمَ لِأَنَّهُ مفِيدٌ لَنَا ← دانش را طلب می‌کنیم، زیرا
 آن برای ما سودمند است.

• **كأنّ:** به معنای «گویی، مانند» است.

مثال: كأنَّ النَّاسَ شُعَرَاءً ← گویی مردم شاعر هستند.

كأنك أسد → تو مانند شیر هستی.

٤ تذکر: از بین حروف مشبّه، «كأنّ» برای تشبيه هم به کار می‌رود.

◀ دقت کنید «كأنّ» را با فعل ناقصه «كانَ: بود» اشتباه نگیرید.

• **لكنّ:** به معنای «اما، ولی» است و از جمله قبل خود ابهام را برطرف می‌کند و در واقع برای کامل کردن پیام جمله می‌آید.

مثال: اللَّهُ أَعْلَمُ لَكُنُّكُمْ لَا تَعْلَمُونَ ← خداوند داناترین است ولی شمامی دانید.

لم أذهب إلى المدرسة لكن علياً ذهب ← به مدرسه نرفتم ولی علی رفت.

الدّرْسُ الثَّانِي

مَكَّةُ الْمُكَرَّمَةُ وَ الْمَدِينَةُ الْمُنَوَّرَةُ (مَكَّةُ الْمُكَرَّمَةُ وَ الْمَدِينَةُ الْمُنَوَّرَةُ)

حال همان قید حالت در زبان فارسی است که به دو صورت می‌آید:

١ حال مفرد

یک اسم نکره و منصوب است که حالت و چگونگی فاعل، مفعول، نایب فاعل، مبتدا و ... (یک اسم یا ضمیر) را به هنگام انجام فعل جمله مطرح می‌کند. به آن اسم که حالت مطرح می‌شود «ذو الحال» یا «صاحب حال» می‌گویند.

مثال: جاء على ضاحكاً ← على خندان آمد.

صاحب حال حال

شاهدت المؤمنين مُبتسَمِين ← مؤمنان را دیدم در حالی که خندان بودند.

صاحب حال حال

ذهبَتْ مريمُ نحو المدرسة مَاشيةً ← مريم پیاده به سمت مدرسه رفت.

صاحب حال حال

أحسنت النساء إلى الفقراء خاشعات ← زن‌ها فروتنانه به فقیران نیکی کردند.

صاحب حال حال

نکته ۱ حال و صاحب حال از نظر جنس (مذکر و مؤنث بودن)

و عدد (مفرد، مثنی، جمع بودن) مطابق یکدیگر هستند.

مثال: درس المعلمُ العربيَّ عالماً ← هر دو مفرد مذکر هستند.
 صاحب حال حال

انصرفت المؤمناتُ فرحاٰتِ ← هر دو جمع مؤنث هستند.
 صاحب حال حال

۲ صاحب حال بودن نقش یا محل اعرابی نیست، بلکه با توجه

به جایگاهش در جمله نقش می‌گیرد. مثلاً در عبارت زیر «فاطمه»

صاحب حال و مفعول است.

مثال: شاهدتُ فاطمةً ضاحكةً.
 صاحب حال حال

یا در این مثال «الرجال» صاحب حال و فاعل است:

مثال: يُصلّى الرجالُ مؤمنين.
 صاحب حال حال

اصلًاً موارد زیر نقش (محل اعرابی) نیستند و با توجه به

جایگاهشان در جمله نقش می‌پذیرند:

موصوف، مضاف، صاحب حال و مستثنی منه

مثال: العلمُ الكثيرونَا. / اشتريتُ كتابَ المعلمَ.

مبتدأ صفت خبر ماليه
 مفعول (مضاف) (موصوف)

۳ اسم تفضیل، اسم زمان و اسم مکان نمی‌توانند حال باشند.

۴ وقتی می‌گوییم حال منصوب است هواستان باشد که می‌تواند

به یکی از صورت‌های زیر باید.

• اسم مفرد و جمع مکسر ← لَهُ

مثال: جاء الرجلُ نشيطةً، جاءت المرأةُ نشيطةً، هجموا عليهمُ ظُلماً

• اسم مثنی ← ينِ

آزمون‌ها

آزمون نوبت اول (۱) (تألیفی)

تاریخ امتحان:

نام:

موضوع امتحان:

نام خانوادگی:

- (۱) ۱. ترجم ما تحته خط: [آنچه زیرش خط کشیده شده را ترجمه کن.]
- الف) أَقِمْ وَجْهَكَ لِلَّدِينِ حَنِيفًا
- ب) تَعَدُّدُ الْالِهَةُ وَتَقْدِيمُ الْقَرَابِينَ.
- ج) حَدَّثَنَا الْقُرْآنُ الْكَرِيمُ عَنْ سِيرَةِ الْأَنْبِيَاءِ.
- (۰/۵) ۲. اجعل علامه المترادف أو المتضاد: [علامت مترادف یا متضاد قرار بدء.]
- الف) الصحة ..... العافية ب) أمس ..... غداً.
- (۰/۵) ۳. اكتب المطلوب: [مورد خواسته شده را بنویس.]
- الف) الأقرباء ..... المفرد ←
ب) قرية ..... جمع التكسير ←
- (۴/۵) ۴. ترجم العبارات التالية إلى الفارسية: [عبارات زیر را به فارسی ترجمه کن.]
- الف) ماذا كان أعضاء الأسرة يشاهدون؟
- ب) لما رجع الناس إلى المدينة شاهدوا أصنامهم مُكسرة.
- ج) كسر جميع الأصنام في المعبد إلا الصنم الكبير.
- د) لا شعب من شعوب الأرض إلا و كان له دین و طريقة للعبادة.
- ه) يا عزيزتی أناأتمنی أن أتشرف مع جميع أعضاء الأسرة إلى المدينة المنورة.

آزمون نوبت دوم (۱) (آزمون نهایی خرداد ۱۴۰۰)

نام: تاریخ امتحان:
نام خانوادگی: موضوع امتحان:

(۱)

۱. ترجم الكلمات التي تحتتها خط:
 الف) عِبَادَاتُهُ وَ شَعَائِرُهُ كانتْ خُرافِيَّةً.
 ب) هذا الَّذِي تَعْرِفُ الْبَطْحَاءُ وَ طَاءُهُ.
 ج) العَقَادُ صَحْفَيٌّ وَ شاعِرٌ مِصْرَى.
 د) أَتَمَنِّى أَنْ أَزُورَ هَذِهِ الْأَماَكِنَ.

۲. عَيْنُ المُتَضَادِ وَ المُتَرَادِفِ: (تكبر-تضيق-علق-أغان-تصغر-نصر)

(۰/۵)

الف) ..... = ...

ب) ..... ≠ .....

(۰/۲۵)

۳. الف) عَيْنُ الكلمة الغريبة:

- ۱. العُشُّ
- ۲. الطَّائر
- ۳. الْفُنْدُق
- ۴. الْفِرَاخ

(۰/۲۵)

ب) أُكْتُب جمع الكلمة: الفَقِير

۴. ترجم الآيات و الأشعار إلى الفارسية:

(۰/۵)

الف) «وَ أَقِمْ وَ جَهَكَ لِلَّدِينِ حَنِيفًا»

(۰/۵)

ب) «أَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ»

(۰/۵)

ج) وَ لَيْسَ قَوْلُكَ: مَنْ هَذَا؟ بِضَائِرِهِ.

(۰/۷۵)

د) «قَالُوا حَرَقُوهُ وَ انصُرُوا إِلَهَكُمْ»

هـ) هَذَا ابْنُ خَيْرٍ عِبَادِ اللَّهِ كُلُّهُمْ / هَذَا التَّقِيُّ النَّقِيُّ الطَّاهِرُ الْعَلَمُ

آزمون نوبت دوم (۲) (آزمون نهایی خرداد ۱۴۰۱)

تاریخ امتحان:

نام:

موضوع امتحان:

نام خانوادگی:

(۱)

۱. ترجم الكلماتِ الّتى تَحْتَهَا خطًّا:

الف) **وَأَقِمْ وَجَهَكَ لِلَّدِينِ حَنِيفًا** پرتکرار

ب) **هُواةُ أَسْمَاكِ الزَّيْنَةِ مُعَجَّبُونَ بِهِذِهِ السَّمَكَةِ.**

ج) **كُلُّ وِعَاءٍ يَضيقُ بِمَا جُعِلَ فِيهِ.** پرتکرار

د) **الْعَرْبُ تَعْرِفُ مَنْ أَنْكَرَتْ وَالْعَجَمُ.**

۲. عَيْنُ المُتَرَادِفَ وَالمُتَضَادَ: (الحياة/ الجهل/ العيش/ المدح/ الصبر/ الذم)

(۰/۵)

..... = ... الف)

..... ≠ ..... ب)

(۰/۵)

۳. الف) عَيْنُ الْكَلِمَةِ الغَرِيبَةِ:

۱. الْمَلَعَب

۲. الْمَدْرَسَة

۳. الشَّلَال

۴. الْمَوْقِف

ب) أُكْتُبْ جمع «النَّقْش»:

آزمون نوبت دوم (۳)

نام: تاریخ امتحان:
نام خانوادگی: موضوع امتحان:

- (۱) ۱. ترجم الكلمات الّتی تَحْتَهَا خطًّ: [كلماتی که زیرشان خط کشیده شده را ترجمه کن.]
 الف) إِمْلَأْ فَمِي بِالْبَسَمَاتِ.
 ب) بَلْ تَرَاهُمْ خُلِقُوا مِنْ طِينَةٍ / هل سوی لَحْمٍ وَعَظِيمٍ وَعَصَبٍ
 ج) فَإِنَّ الْغُضَبَ مَفْسَدَةً.
- (۰/۵) ۲. اجعل علامة المُرادف أو المضاد: [علامت متراوّف «—» يا متضاد «≠»] قرار بدء.[
 الف) الانشراح ..... السرور ب) بعيداً ..... قريباً
- (۰/۲۵) ۳. عَيْنَ الكلمة الغريبة: [كلمة ناهمانگ را تعیین کن.]
 النُّحاس الحَجَر الخَشَب
- (۰/۲۵) ۴. أكتب المطلوب: [مورد خواسته شده را بنویس.]
 ..... ← جمع التكسير **الْحُلْم**
- (۶/۲۵) ۵. ترجم العبارات التالية إلى الفارسية: [عبارات زیر رابه فارسی ترجمه کن.]
 الف) ﴿أَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهِتَنَا يَا إِبْرَاهِيمُ﴾
 ب) ﴿وَ لَا تَهِنُوا وَ لَا تَحْزَنُوا وَ أَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ﴾
 ج) لا كنز أغنی من القناعة.
 د) كُلُّ مُسْلِمٍ حِينَ يَرَى هَذَا الْمَشْهُدُ وَ يَتَذَكَّرُ الْأَماْكِنُ الْمَقْدَسَةُ يَشْتَاقُ إِلَيْهَا.

آزمون تكمیلی (۱) (آزمون مهارت ترجمه)

تاریخ امتحان:

نام:

موضوع امتحان:

نام خانوادگی:

* انتخِب الترجمة الصحيحة:

۱. لَيْتَ صَدِيقِي يُشَاهِدُ جَمِيعَ مُدْنَنَ هَذَا الْبَلْدُ:

- الف) ای کاش دوستم تمام شهرهای این کشور را دیده باشد.
- ب) کاش دوستم تمام شهرهای این کشور را ببیند.

۲. لَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ:

- الف) گفتارشان تو را ناراحت نمی‌کند.
- ب) نباید گفتارشان تو را ناراحت کند.

۳. إِنَّمَا الْفَخْرُ لِعَقْلٍ ثَابِتٍ:

- الف) افتخار فقط به خردی استوار است.
- ب) افتخار کردن تنها به خردی استوار است.

۴. خُلُقُ النَّاسُ مِنْ طِينَةٍ وَاحِدَةٍ:

- الف) مردم از یک گل آفریده شده‌اند.
- ب) ملت از یک سرشت خلق شده‌اند.

۵. الْغَضَبُ كَمَفْسِدٌ تَمْنَعُ الْإِنْسَانَ مِنِ التَّعْقِلِ:

- الف) خشم مثل مایه تباہی است که منع کننده آدمی از خردورزی است.
- ب) خشم همچون مایه تباہی است که انسان را از خردورزی بازمی‌دارد.

۶. هَمَا كَانَا يَقْطَعُانِ أَغْصَانَ الْأَشْجَارِ الْجَافَةِ فِي الْخَرِيفِ:

- الف) آن‌ها شاخه‌های خشک درختان را در پاییز می‌بریدند.
- ب) آن‌ها شاخه‌های درختان خشک را در پاییز می‌برند.

آزمون تكمیلی (۲) (آزمون جملهٔ صحیح و خطأ)

تاریخ امتحان:

نام:

موضوع امتحان:

نام خانوادگی:

* عَيْنُ الصَّحِيحِ (ص) أَوْ الْخَطَا (غ) حَسَبَ الْوَاقِعِ وَالْحَقِيقَةِ:

۱. كَانَ الْهَدْفُ مِنْ تَقْدِيمِ الْقَرَابِينَ لِلَّهِ التَّجَنُّبُ مِنْ شَرِّ الْقَرَابِينَ.

غ   ص

۲. الْصَّنْمُ تَمَثَّلُ يُعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ.

غ   ص

۳. الْكَتِفُ عُضُوٌ يَقَعُ فَوْقَ رَأْسِ الْإِنْسَانِ.

غ   ص

۴. الْفَأْسُ آلُهُ يُقْطَعُ بِهَا ذَاتُ يَدٍ وَسِنْ عَرِيضَةٌ مِنَ الْخَشَبِ.

غ   ص

۵. الدَّاءُ ظَاهِرٌ تَوْلُمُ الْإِنْسَانَ.

غ   ص

۶. لَا يُمْكِنُ أَنْ نَقُومَ بِجَوْلَةٍ عَلْمَيَّةٍ فِي الإِنْتَرْنَتِ.

غ   ص

۷. إِذَا كَانَتْ سِيَارَتُنَا مُعَطَّلَةً نَحْتَاجُ إِلَى الْمُزَارِعِ.

غ   ص

۸. تَجُرُّ الْجَرَارَةِ السَّيَارَاتِ الْمُعَطَّلَةِ إِلَى مَوْقِفِ تَصْلِيْحِ السَّيَارَاتِ.

غ   ص

۹. تَصْلِيْحُ السَّيَارَاتِ مِهْنَةٌ تَرَبِّطُ بِالْزَرَاعَةِ.

غ   ص

آزمون تكميلي (٣) (آزمون درک و فهم)

تاریخ امتحان:

نام:

موضوع امتحان:

نام خانوادگی:

١. اجعل الكلمات في محلها المناسب (كلمتان زائدتان):

[المؤمن - عهد - الحياة - المتمايل - الفخر - مُجيب]

الف) ليس لَهُ دِينٌ مَنْ لَا ..... لَهُ.

ب) الْحَنِيفُ هُوَ ..... إِلَى الدِّينِ الْحَقِّ.

ج) إِنَّمَا ..... لِعَقْلٍ ثَابِتٍ وَعَفَافٍ وَأَدْبٍ.

د) يَا إِلَهِ أَنْتَ ..... دَعَوْاتِنَا.

٢. اجعل الكلمات في محلها المناسب (ثلاث كلمات زائدة):

[يُؤَدِّي - مُصَلَّحة - قَمَة - أَدَى - واقع - تَغْذِية - مُعَطَّلة]

الف) ..... أَخِي فَرِيقَةُ الْحَجَّ فِي السَّنَةِ الْمَاضِيَّةِ.

ب) يَقْعُدُ ذَلِكُ الغَارُ فِي ..... جَبَلٍ مَرْتَفَعٍ.

ج) اِتَّصلْتُ بِصَدِيقِي فَقَالَ لَا نَصْلُ إِلَى الاحتفالِ لِأَنَّ سَيَارَتِنَا .....

د) ..... بَعْضُ الْأَسْمَاكُ صَعْبَةٌ لِلإِنْسَانِ.

٣. اجعل العدد المناسب في الدائرة حسب المفهوم (كلمتان زائدتان):

الف) أداؤه واجب على كُلّ مسلم في الإسلام.

ب) مكان لتصليح السيارات ووقفها.

ج) كلمة بمعنى أطعمة الحيوانات في الطبيعة.

د) مَنْ يُحِبُّ شَيْئًا أَوْ أَحَدًا كَثِيرًا نَقُولُ لَهُ ..... .

هـ) مَنْ اطْمَئِنَّ إِلَى شَيْءٍ فَهُوَ ..... بِهِ.

و) هُمُ الَّذِينَ يَأْتُونَ إِلَى بَلْدٍ لِزِيَارَةِ مُدْنَهُ وَآثَارِهِ.

٧) الواثق

٨) السياح

پاسخنامهٔ تشریحی

۶. الف) ای کاش قوم من بدانند
که پروردگار من به واسطهٔ چه
چیزی مرا آمرزید.
- ب) خشمگین نشو، زیرا خشم
ماiene تباہی است.
۷. الف) ۲ / ب) ۳
۸. الف) ۲ / ب) ۲
۹. الف) در حالی که، آفریده شده‌اند /
ب) سودمند، نورانی کن
۱۰. الف) از من بپرسید /
ب) دیدند / ج) نداشت / د) او را
رها (ترک) نمی‌کند / ه) ناراحت
نشو / و) گفته شد / ز) بُریده شد /
ح) طلب آمرزش می‌کردند
۱۱. الف) ثلاثی مزید / ب) فعل
الأمر / ج) لَهْ مفعول [ضمیر «ی»]
پس از «ن» و قایه آمده و در نقش
«مفعول» است. / د) فعل النهی
۱۲. لنفی الجنس
۱۳. لكنَّ

آزمون نوبت اول (۱)

۱. الف) یکتاپرستی / ب) خدایان /
قربانی‌ها / ج) سرگذشت
۲. الف) هر دو به معنای سلامتی:
(=) / ب) ≠
۳. الف) القریب: خویشاوند /
ب) قُری: روستاهای
۴. الف) اعضای خانواده چه چیزی
را مشاهده می‌کردند؟ (می‌دیدند؟)
ب) هنگامی که مردم به شهر
بازگشتنند بتهای خود را
شکسته دیدند.
- ج) به جز بست بزرگ، تمام بتهای
را در عبادتگاه (معبد) شکست.
- د) هیچ ملتی از ملت‌های زمین
نیست مگر این که دین و راهی
برای پرستش و عبادت دارد.
- ه) ای دختر عزیزم من آرزو دارم
که با تمام اعضای خانواده به
مدینه منوره مشرف شوم.

۵. ب

پیوست

اصطلاحات و تعاريف
واژه‌نامهٔ موضوعی
واژه‌نامهٔ الفبایی

اصطلاحات و تعاریف

١. **الحضارة:** ظاهره بمعنى مدنية و سلوك خاص للأقوام.
تمدن: پدیده‌ای است به معنای شهرنشینی و رفتاری مخصوص برای اقوام.
٢. **الخرافات:** أفكار غير حقيقة و باطلة يمكن أن نشاهدها في الأديان و سلوك الناس الاجتماعي.
خرافات: فکرهای غیر حقیقی و باطلی است که ممکن است آن‌ها را در دین‌ها و رفتار اجتماعی مردم ببینیم.
٣. **الصراع:** بمعنى عدم السلم و الصلح.
درگیری، نزاع: به معنای نبودن صلح و آشتی است.
٤. **الفأس:** آلہ ذات یَدٍ مِنَ الْخَشِبِ و سِنْ عَرِيضَةٍ مِنَ الْحَدِيدِ يُقطَعُ بِهَا.
تبر: وسیله‌ای است دارای دسته‌ای از چوب و لبه‌ای عریض از آهن که با آن قطع می‌شود.
٥. **الصنم:** تمثاًلٌ مِنْ حَجَرٍ أَوْ خَشَبٍ أَوْ حَدِيدٍ يُعَبَّدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ.
بت: مجسمه‌ای است از سنگ یا چوب یا آهن که به جای خداوند پرستیده می‌شود.
٦. **الكتف:** عُضُوٌ مِنْ أَعْضَاءِ الْجِسْمِ يَقَعُ فَوْقَ الْجِذْعِ.
شانه: عضوی است از اعضای بدن که بالای تن واقع شده است.
٧. **الحنيف:** التارِكُ للباطِلِ و المُتَماِيلُ إِلَى الدِّينِ الْحَقِّ.
یکتاپرست: ترک کننده باطل است و متمايل (روی آورنده) به دین حق.
٨. **الهمس:** الْكَلَامُ الْخَفِيُّ بَيْنَ النَّاسِ.
پچپچ: سخن پنهان میان مردم.

واژه‌نامهٔ موضوعی

الفواكه: میوه‌ها	
نان	خبز
پنیر	جُبَنَة، جُبَن
شیر	حَلِيب
ناهار	غَدَاء
شام	عَشَاء
خورش	مَرْق
شربت، نوشیدنی	شَرَاب
روغن	زَيْت
برنج	رُزَّ
التحية: سلام و احوال پرسی	
صبح به خیر	صَبَاحَ الْخَيْر
صبح به خیر	صَبَاحَ النُّور
مرحباً بِكُم	خوش آمدید، درود بر شما
أَهْلًا و سَهْلًا بِكُم	خوش آمدید
سلام بر تو	آللَّاَمُ عَلَيْك
شب به خیر	مَسَاءَ الْخَيْر
خداحافظی	آلِوَدَاع
به امید دیدار	إِلَى اللَّقَاء
به سلامت، خدا حافظ	مَعَ السَّلَامَةِ
خداحافظ	كَرَه فِي أَمَانِ اللَّهِ
المأكولات: خوردنی‌ها	
موز	مَوز
گردو	جَوْز
آناناس	أَنَانَاس

المأكولات: خوردنی‌ها

فطور	صَبَحَانَه
عصير الفاكهة	آبمیوه
شای	چَائِي
شهد	عسل
زبدة	كَرَه

واژه‌نامه الفبایی

الف

جواب داد	أَجَابَ	آيا
درباره.... پاسخ داد	أَجَابَ عَنْ	آتی، آتٍ
پاداش	أَجْرٌ	آینده، در حال آمدن
جاری کرد	أَجْرَى	آخر پایان (جمع آن: آخرین: آیندگان)
به تأخیر انداخت	أَجَّلَ	دیگر
گران‌قدرت	أَجَلٌ	آخر
سخن‌ها، روایت‌ها	أَحَادِيثٌ	آفَة
(مفرد آن: حدیث)		آلَم
تارهای صوتی	أَحْبَالُ صَوْتِيَّةٌ	آلِهَةٌ
(مفرد آن: حَبْل)		آلَةٌ
دوست داشت	أَحَبَّ	آلَة طِبَاعَةٌ
محبوب‌تر، محبوب‌ترین	أَحَبٌ	دستگاه چاپ
یازده	أَحَدَ عَشَرَ	آمِنٌ
کسی، یکی از، یکتا، تنها	أَحَدٌ	آمَنَ
یکشنبه	الْأَحَدُ	نشانه (جمع آن: آیات)
بهتر، بهترین	أَحْسَنٌ	آب (أبُو، أبَا، أبِي) پدر (جمع آن: آباء)
آفرین بر تو	أَحْسَنْتَ	آبَدًا
خوبی کرد، خوب انجام داد	أَحْسَنَ	آبَصَارٌ
آورد، حاضر کرد	أَحْضَرَ	دیدگان (مفرد آن: بَصَرٌ)
رؤیاها (مفرد آن: حُلمٌ)	أَحْلَامٌ	سفید
حلال‌تر، حلال‌ترین	أَحَلٌ	فراخ شد
		پرهیز‌گارتر، پرهیز‌گارترین
		آمد
		أتی
		آثار